

På altanen 1981.

Min rede er lun, her i den store stad
så jeg har kun grund til, at være glad
udsigten er træer og grønne plæner,
når jeg mig ud fra altanen læner
kulminerer sommerens blomsterflor
i en lydløs sang af et mægtigt kor.

De mange farver er et symfoni
det skaber i sindet en melodi
der skifter mellem dur og moll
som luften mættes af skyer og sol,
og synes mig verden hel af lave,
da finder jeg fred i min lille have.

Den plet er ikke for rationelle bønder
der vejer og måler i hektar og tønder
i forhold til den store murstensmasse
er der kun en pind ved en redekasse,
men som svalerne der stryger tæt forbi
kan som disse jeg føle mig let og fri.

Når jeg sidder herude en sommerkvæld
sådan ganske alene helt for mig selv,
da mærker jeg altets spørgende ord,
din tid er så kort på denne jord,
hvad stræbte du efter ? - var det dit mål
- en smule støv i en lille skål - -.